

Ignace verenigt Vlamingen om Walen te helpen die getroffen zijn door de ramp

Bron: *l'Avenir*, 31 juli 2021

Deze man uit Wasseige verenigt de Vlamingen om de Waalse slachtoffers te hulp te komen

Duizenden Vlamingen hebben de Waalse slachtoffers van de overstromingen geholpen. Een mooi verhaal van Belgen die Belgen helpen.

De Separatisten kunnen zich gaan verstoppen! Er is hier geen verdeeldheid. Daags na de overstroming die veertien dagen geleden steden en dorpen in Wallonië overspoelde, aarzelde Ignace Cloquet - die al 20 jaar in Wasseiges woont maar oorspronkelijk uit Gent komt - geen seconde. "Ik keek naar de verzoeken van slachtoffers van de ramp die na de overstromingen binnenstroomden op Facebook-groepen. Het was vrij spontaan dat ik besloot om in Vlaanderen vrijwilligers te verzamelen om te proberen aan deze verzoeken te voldoen," legt deze regelmatige humanitaire hulpverlener uit. Antwerpen, Gent, Hasselt, Brugge... "Van overal in Vlaanderen ontmoetten we het enthousiasme van duizenden burgers", en zelfs uit Nederland. En om de hulp zo goed mogelijk te organiseren, hebben de man uit Wasseige en twee andere solidariteitscoördinatoren via Facebook een platform opgericht om de slachtoffers te helpen: "Hulp voor slachtoffers overstromingen Wallonië vanuit Vlaanderen".

"We hadden veel verzoeken uit de getroffen regio's. Als iemand iets nodig heeft op een bepaalde plaats, zorgt een vrijwilliger daarvoor. Sinds de lancering van het platform hebben we honderden en honderden berichten en oproepen om hulp ontvangen. 'Messages in a bottle' vanuit Pépinster, La Brouck Trooz, Angleur, Chenée, Chaudfontaine... We gaan ook op zoek naar mensen ter plaatse die ons kunnen doorverwijzen naar de noden."

Ignace merkt ook op dat sommige dorpen veertien dagen na de overstromingen nog steeds geen hulp hebben ontvangen. "We zien dat in sommige van de meer afgelegen gebieden de hulp nog niet is aangekomen. In een van de distributiecentra in Chaudfontaine zagen wij twee dagen geleden hongerige mensen aankomen, die uit hun dorpen waren komen lopen. Het is moeilijk omdat ze geen elektriciteit hebben, geen auto, geen mobiele telefoon. Zij zijn van de wereld afgesneden en kunnen niet gemakkelijk bij de distributiecentra komen. Er zijn ook veel ouderen op deze plaatsen die hulpeloos zijn. Hulp moet hen bereiken. Daarom gaan vrijwilligers uit het noorden van het land, gecoördineerd door het platform, in groepjes op weg om voedsel naar deze dorpen te brengen. "We passen ons heel snel aan."

"Of we nu uit het noorden of het zuiden komen, een band verenigt ons."

In La Brouck (Trooz), bijzonder verwoest door de zondvloed die daar heeft gewoed. "Er is niets meer, er is geen elektriciteit. We hebben daar veel hulp ingeschakeld omdat de mensen niets te eten of te drinken hadden.

Maar de toegewijde vrijwilligers brengen niet alleen voedsel naar de slachtoffers van de overstroming: medische hulp, zaklampen, gasvuren en een hele reeks andere benodigdheden... "In het begin was de vraag heel erg gericht op schoonmaakbenodigdheden en hulp bij het schoonmaken van kelders en benedenverdiepingen. Maar nu verschuift de vraag naar huishoudelijke apparaten."

Verschillende Belgische platforms die bij rampenbestrijding betrokken zijn, overwegen een structuur op te zetten om toekomstige rampen het hoofd te bieden. "Deze ramp zal gevolgen hebben voor de structurering van de vrijwillige hulpverlening. Een hele beweging zal hieruit geboren worden. En voor de Wasseigeois is één ding zeker: "deze gebeurtenis heeft aangetoond dat de burgemeesters niet voorbereid waren. Het Rode Kruis ook niet (zie hieronder). Maar het toonde ook een enorme solidariteit tussen de Belgen, of ze nu uit het noorden of het zuiden komen; dat er een band is die ons bindt.

Als er geen burgermaatschappij was, zouden mensen verhongeren

Enkele dagen na de verwoestende overstromingen heeft de minister-president van het Waalse Gewest, Elio di Rupo, de welwillende burgers opgeroepen zich niet naar de rampgebieden te begeven. "Een dodelijke oproep," zegt Ignace Cloquet. "Het ergste is dat deze oproep werd overgenomen door de provinciale gouverneurs... Elio di Rupo nodigde de mensen uit om alleen hulp te brengen via het Rode Kruis, dat pas tien dagen na de tragedie ter plaatse ging. Een van onze vrijwilligersteams vroeg het Rode Kruis om hulp en kreeg nooit antwoord. Het is een schande, want als de burgermaatschappij en de vrijwilligers er niet waren geweest, zouden de mensen van honger zijn omgekomen.

De Wasseigeois betreurt ook dat er een telefooncentrale is opgezet met slechts vier medewerkers van het Rode Kruis, "om duizenden en duizenden noodoproepen te beantwoorden. Het Rode Kruis is niet voorbereid op rampen en houdt bovendien geen rekening met de kracht van de civiele maatschappij door haar te verzoeken niet op te treden zonder haar te raadplegen. Maar ondanks deze aanbevelingen "waren de Belgen ongehoorzaam en gingen ze toch naar de rampgebieden. En gelukkig maar."

De Wasseigeois had het Rode Kruis een e-mail gestuurd waarin hij zijn teleurstelling uitte, waarop het Rode Kruis antwoordde dat "reeds 700.000 euro was uitgetrokken voor hulpacties en directe bijstand aan de slachtoffers". Ook zeiden ze dat er nu een team naar de zwaarst getroffen gebieden is gezonden om de behoeften van de getroffen mensen op korte en lange termijn te evalueren, "zodat er een concreet plan voor hulpverlening kan worden opgesteld. Wij delen ook meer dan 1.000 maaltijden per dag uit aan deze mensen en er worden mobiele rondes georganiseerd in 14 getroffen gebieden." Ignace herinnert eraan dat er tienduizenden maaltijden nodig zijn.